

orácia - liturgická modlitba

ora et labora - lat. – „modli sa a pracuj“; heslo *benediktívov*

orakulum/orákul - 1.v *staroveku* miesto, kde bohovia prostredníctvom kňaziek, kňazov prejavovali svoju vôľu a odpovedali na dotazy (napr. *Diove* orakulum v *Dódóne*, *Asklépiove* v Epidaure, *Apollónove* orakulum v *Delfách*); pozri *Pýthia*, *posvätný okrsk*

2.veštbá, proroctvo, výrok, ktorý prostredníctvom kňaziek oznámili bohovia

pozri *slivkový kvet*; *veštenie*, *sup* (Biedermann)

orant/orans - z lat. orare – „modliť sa“

-postava alebo polovičná postava v dlhom odeve, so zdvihnutými, rozopätými rukami v modlitebnom geste s dlanami dopredu; v neskorom rímskom umení typizovaná personifikácia *piety*, v ranokresťanskom umení (pozri *rímske umenie kresťanskej antiky*) symbol zbožnosti (na *sarkofágoch*, v *katakombách*: ženská postava oranta symbolizovala cirkev); neskoršie symbol duše alebo *raja*; v *stredoveku* tiež spôsob zobrazovania mŕtveho, najmä na *náhrobkoch*; pozri *panagia*; *oko*; *Noe*; porovnaj *adorant*; *modlitba*

Baleka: v starokresťanskom maliarstve a sochárstve (pozri *ranokresťanské umenie*) postava v modlitebnom geste s rozpaženými rukami, ktorých dlane sú obrátené k nebu; gesto je jedným z predkresťanských modlitebných gest, pri ktorom paže smerovali buď k nebu, k hladine mora alebo k zemi, t.j. k sídlu božstiev, ktoré boli gestom vyzývané a s ktorými mal byť modlitbou nadviazaný dotyk; oranti zobrazovaní v dobovom rúchu, v prepásanej aj neprepásanej *tunike* bez rukávov a neskoršie aj s rukávmi, s purpurovým pruhom (*clavi*) splyvajúcim cez ramená; ženské postavy (prevažujú nad mužskými) mali krátky alebo dlhší závoj kryjúci hlavu a čiastočne trup (zodpovedalo to cirkevným predpisom: ženy museli mať pri modlitbe závoj); oranti zobrazovaní v celej figúre alebo polovičnej figúre; často spájaní s rôznymi symbolmi (*holubica* s *olivovou* ratoľstôu na znamenie zmieru, s rastlinami a *pávami* znamenajúcimi *raj* tiež symbol nesmrteľnosti; ďalej s *ovcami* symbolizujúcimi vyvolených (pozri aj spojenie *ovca a baránok*), s Kristovým *monogramom* (pozri *chrison*) apod.; orant je zobrazením vykúpenej *duše*, ktorá stojí pred Bohom a zahŕňa ďalšie významy vzťahujúce sa k mŕtvym a *mučeníkom*; orant je aj modliacou sa cirkvou (*ecclesia orans*), ďalej aj modlitbou, prosbou, oslavou, vďakyvzdaním ap.; rané kresťanstvo si predstavovalo mŕtveho ako modliaceho sa, t.j. ako človeka s vlastným postojom, čiže stojaceho; modlitba postojacky symbolicky zodpovedá Kristovmu povstaniu, gesto rozpažených rúk symbolizovalo *kríž* a *ukrižovanie*, k nebu dvihnuté paže vyjadrovali oslobodenie z pozemských pút; vo výtvarnom umení sa oranti objavujú v umení *katakomb*, v *nástennej maľbe* aj voľnom drobnom sochárstve, reliéfoch *náhrobných kameňov* a na *sarkofágoch*, ale aj v miestach, ktoré nie sú pohrebiskami (náleziisko Dura Europos pri *Eufратu*), lebo ich význam (symbolizovať vykúpenú ľudskú dušu stojacu pred Bohom) nie je viazaný iba na kult mŕtvych; v neskoršej *antike* napr. personifikuje orant kresťanskú cnosť (pozri *Cnosti a Neresti*); *modlitba*

Baleka v súvislosti s heslom *závoj*: biely závoj s *purpurovým* pruhom či kruhom, často so strapcami, majú oranti (*katakombové umenie*)

Biedermann: modlitebná póza, pri ktorej nie sú ruky zložené na prsiach, ale dvihnuté do výšky ramien alebo hlavy s dlanami von; niekedy dlane vytočené nahor, akoby mali prijať dary z neba; toto gesto považované za najstaršiu a najprirodzenejšiu modlitebnú pózu, ktorú kňazi zaujímajú pri slávnostných bohoslužbách dodnes; ranokresťanská cirkev prevzala tento stredomorský spôsob modlenia ako gesto prosby o *požehnanie* a pomoc; náhrobné zobrazenia často predstavujú zosnulého v podobnej póze; kým na Západe význam gesta upadá, vo východných cirkvách sa takto zobrazuje najmä *Bohorodička*

Heinz-Mohr: medzi *Židmi* aj *pohanmi* najprirodzenejšie a najstaršie gesto modlitby; kresťania ho prevzali na *Pavlovu* výzvu a v polovine 2.st. je jeho platnosť potvrdená; *cirkevní otcovia* prehľadili význam gesta poukázaním na obdobu pozície roztvorených paží *Krista* na kríži; od poč.2.st. sa gesto objavuje na *nástenných maľbách* v *katakombách* v týchto významoch:

1.symbolicky ako obraz duše zosnulého (nie je jednoznačné, či ide o šťastnú dušu, nachádzajúcu sa vo večnej blaženosti, ktorá prosí o večnú svojich doposiaľ žijúcich rodinných príslušníkov, alebo o dušu, ktorá má *Posledný súd* ešte pred sebou a prosí o príhovor a záchranu; obraz

pochodne podľa symboliky *svietníka* (mozaiky na kresťanských náhrobkoch z 5.st. z Thabraky v Tunise, na ktorých sú zobrazení *oranti* obklopení horiacimi *pochodňami* alebo svietníkmi, majú objasniť, že výjav sa neodohráva na zemi, ale na nebesiach)

2.vyobrazenie konkrétnej osoby, ktorej postavenie je zdôraznené bohatým rúchom; s uvedením mena

3.najstaršie zobrazenie postáv *Starého zákona*, ktoré zachránené z najväčšej tiesne mohli byť prototypmi zosnulých: *Noe v arche*, *Abrahám a Izák*, *mládenci v peci ohnivej*, *Daniel v levskej jame*, *Daniel* a *Zuzana* (pozri *Zuzana a starci*)

-gesto oranta sa objavuje aj pri *konsekrácii* (*posvätenie*, a tiež premena chleba na víno >) *euracharistických* darov; zdá sa, že v niektorých prípadoch zobrazenie oranta je symbolom modliacej sa (bojujúcej) a víťaznej cirkvi (*ecclesia orans*); s výnimkou Krista sú obrazy orantov najčastejšími motívami v katakombovom maliarstve; v pozícii oranta zobrazovaní aj *mučeníci* (*Menas*, *Vavrínek*, *Cecília*, *Anežka*)

oranž antrachinonová – Smith: alternatívny názov *oranže perinonovej*; organický pigment (pozri *farbivo organické*); v indexe farieb pod názvom *Pigmentová oranž 43*; oranžová; *opacita*: polopriehľadná; stála do 200°C, stála vo väčšine rozpúšťadiel; vyrobená 1924; pôvodne známa ako *oranž kypová 7*; pre umelcov pomerne nový pigment; častejšie používaná vo *farbách akrylových* ako v tradičných súboroch

oranž chromová - zásaditý chroman olovnatý; od *žlte chromovej* sa líši iba odtieňom; na rozdiel od *červene molybdátovej*/ *šarlátu chromového* má menšiu kryvosť a farbiacu mohutnosť

oranž irgazinová 3GI (Ciba-Geigy) - Smith: chemický typ izoindolinon; v indexe farieb pod názvom *Pigmentová oranž 66*; červenastá oranž; *opacita*: nepriehľadná; *farba olejová*, *akryl* (v súčasnosti nie je známy užívateľ); stála do 200°C; použiteľná ako permanentná oranž stredného tónu; získava sa aj zo zmesi s kadmom; bez známych toxických účinkov

oranž kadmiová - farebná modifikácia *žlti kadmiovej*

oranž kypová 3 - Smith v súvislosti s *bromovaným antratronom* uvádza dátum 1913

oranž kypová 7 - Smith: starší názov pre *oranž antrachinonovú*/ *oranž perinonovú*

oranž mínium - *mínium oranžové*; pripravovaná oxidačným žiňaním karbonátovej *bieloby olovnatej*; veľmi jemná, iba pre umelecké farby, znáša sa so všetkými druhmi *pojidiel*; zdraviu škodlivá; pozri *mínium*; *červeň*

oranž molybdénová - umelo pripravený pigment zo zmesi chromanu olovnateho a molybdenanu olovnateho; jemná homogénna štruktúra, vysoký *index lomu*, mäkká *textúra*, stála vo všetkých *pojidlách*; na svetle nebadane tmavne

oranž perinonová - Smith: alternatívny názov *oranž antrachinonová*; starší názov *oraž kypová 7*

oranž pigmentová - *pigmentová oranž*

oranžéria - chladný druh skleníka vytápaný iba v zime, užívaný napr. vo *francúzskom parku*; porovnaj *záhrada zimná*; pozri *záhradná architektúra*

-druh skleníka alebo stavby, ktorý je určený najmä na pestovanie citrusov a iných subtropických rastlín; vedľajším využitím je používanie na rozmnožovanie ďalších rastlín; oranžérie vznikali v krajinách mierneho pásma v stredoveku; najstaršou oranžériou v Európe bola oranžéria *Rudolfa II.*; postupom času boli nahradené skleníkmi, ktoré majú oveľa komplexnejšiu funkciu zhromažďujúcu oveľa širšie spektrum rastlín; najskôr vznikali na dvoroch šľachticov, postupne sa potom šírili aj na pozemky rôznych inštitúcií ako sú botanické spoločnosti, školy či ústavy

-na mieste Rudolfovej renesančnej oranžérie v Kráľovskej záhrade na *Hradčanoch* dnes stojí tzv. Nová oranžéria, čo je moderný skleník postavený v rokoch 1999-2001 v štýle high-tech od britskej architektky Evy Jiríčnej; do stavby je začlenená časť renesančného múru

http://en.wikipedia.org/wiki/Landscape_architecture

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Oran%C5%BE%C3%A9rie>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Orangery>

M. Engelbrecht: Pohľad na palác st.Cloud (medirytina, veduta, 1710-1750)

Versailleská orangeria (1684-1686)

orať - orba

oratoriáni - *laické bratstvo* venujúce sa charitatívnej práci; založené *Filipom Neri*; názov bratstva podľa *oratoria*, kde sa schádzali; pozri *kresťanské rády*, *eudisti*

oratórium - 1.*tribúna* v *kostole* alebo *kaplnke*, z ktorej majiteľ prizeral bohoslužbám, alebo v kláštoroch kostoloch priestor pre rádomé sestry; vlastný vstup, do interiéru otvorené *arkádou*; porovnaj *empora*
2.označenie kostola *žobravého rádu*

3.menšia modlitebňa s obmedzenou prístupnosťou, *kaplnka súkromná* alebo kláštorň domáca *kaplnka*

4.zamrežovaná alebo zasklená lóža s výhľadom na *oltár*, určená pre významných svetských alebo cirkevných hodnostárov; najmä v barokových kostoloch (pozri *intarzia*)

5.*tribúna organová* (?)

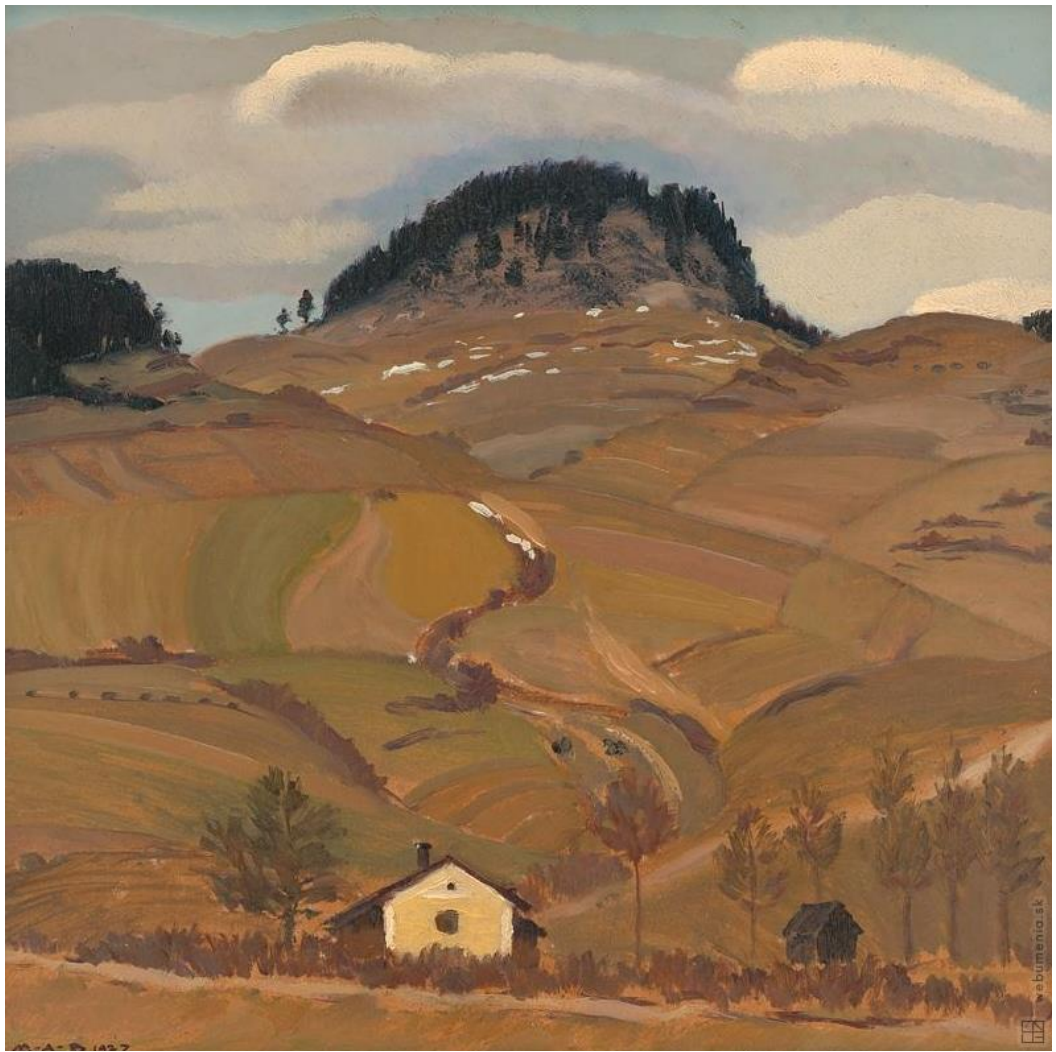
6.novoveký zhudobnený *žalm*; pozri *liturgický spev*; *aleluja*

Oratorium v Saint-Germigny-des-Près založené biskupom sv. Teodulfom (7.st.)

Orava - pozri *Slovensko*, *F. Kráľ*, *Š. Bednár*, *Š. Siváň st.*, *M. Medvecká*, *Hložník*, *A. P. Weisz-Kubínčan*, *M. Tilner*, *J. Alexy*

http://www.webumenia.sk/web/ogd/detail/-/detail/id/SVK:OGD.O_320/Janko%20Alexy

M. A. Bazovský: Z Oravy (1927)

J. Alexy: Oravská dedina (1930-1935)

F. Kudláč: Zo starej Oravy (1940)

M. Medvecká: Stará Orava IV. (1968)

M. Medvecká: Zima na Orave (1985)

M. Velba: Oravské ráno (1960)

B. Kolčáková: Oravské metamorfózy IV. - Zima (1976)

B. Kolčáková: Oravské metamorfózy II. - Leto (1976)

Oravec Juraj - (*1956); slovenský maliar a grafik, absolvent bratislavskej Vysokej školy výtvarných umení; výrazný predstaviteľ súčasnej slovenskej výtvarnej scény; v dnešnej dobe umenia preferujúceho *inštalácie*, vyjadrujúcom sa asketicky cez reč *konceptualizmu*, je záujem Juraja Oravca o klasické médium maľby prítiažlivý a jedinečný; osobitú kapitolu autorovej tvorby reprezentujú komorné grafiky, v ktorých rezonuje sympatická expresia a irónia; pozri *slovenskí maliari, slovenskí grafici*

<http://www.obnova.sk/clanok/juraj-oravec-maliar-grafik> (životopis)

<http://www.webumenia.sk/autor/7475>

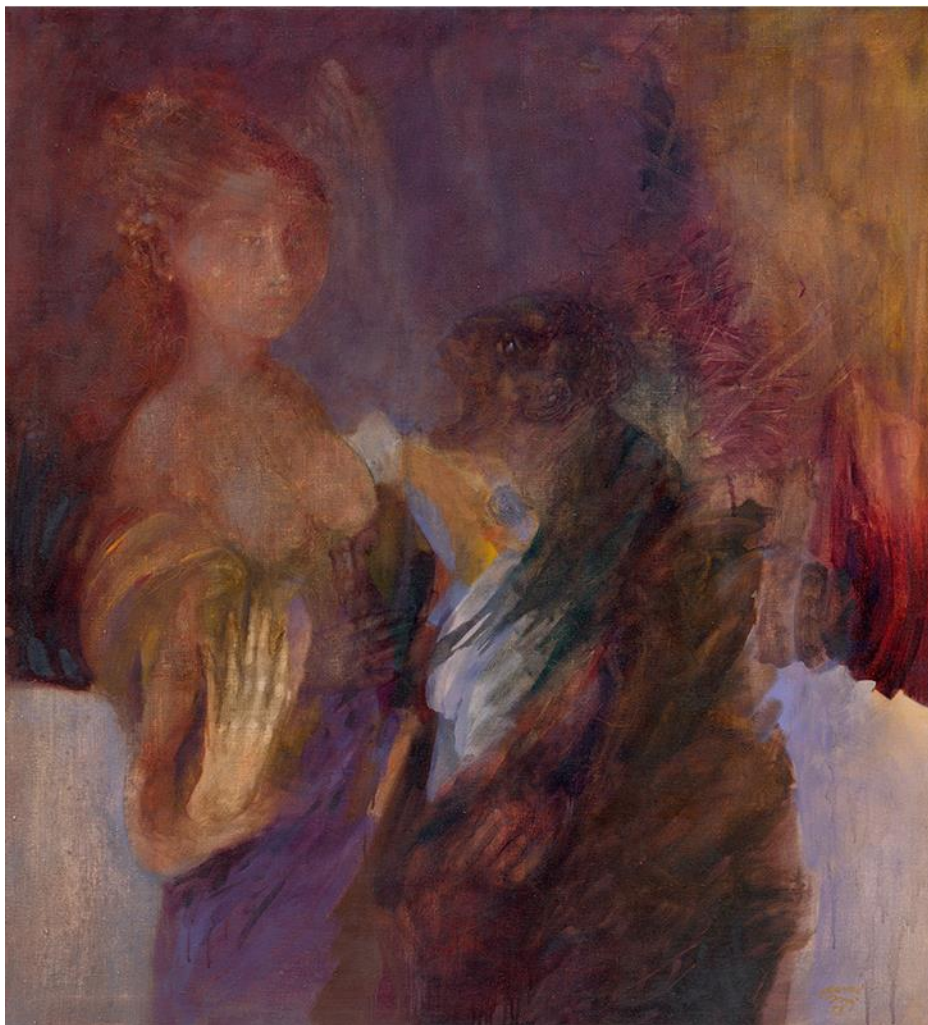
http://www.webumenia.sk/dielo/SVK:GBT.G_888

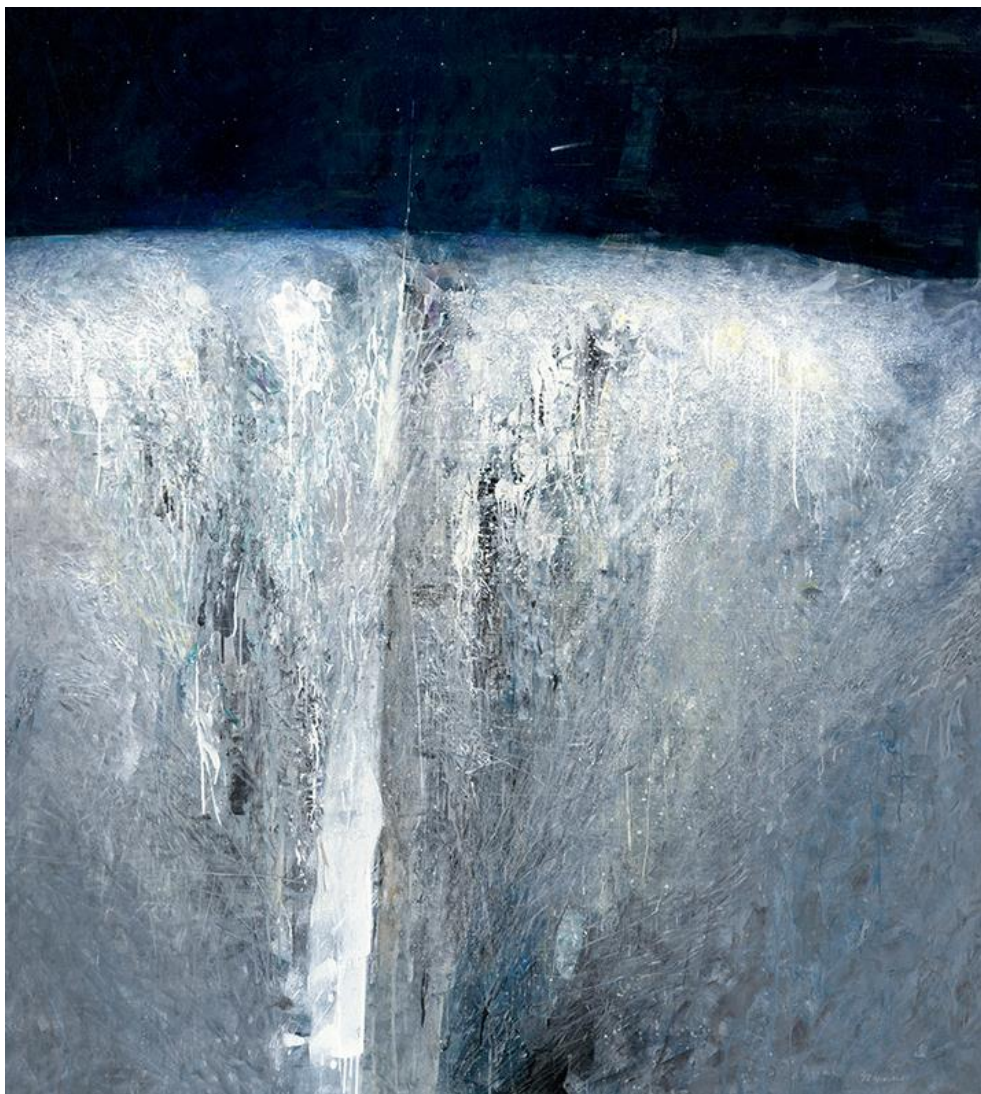
J. Oravec: Zuzana (lept, 1984)

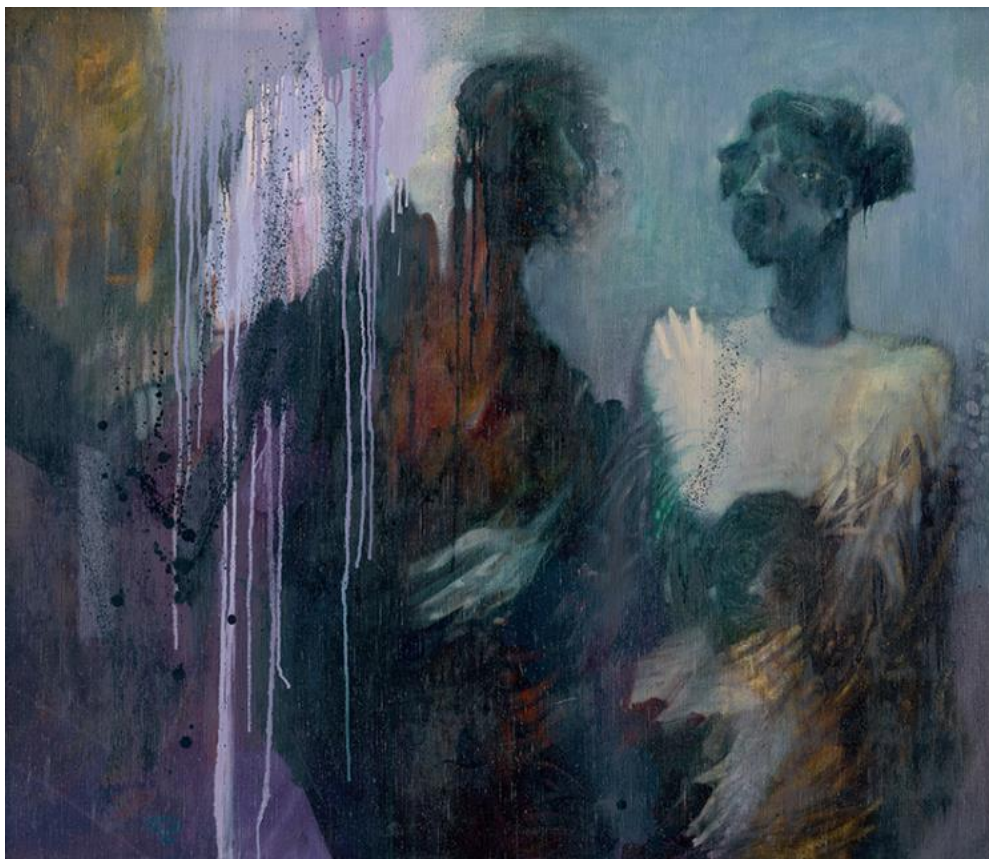
J. Oravec: Únos Antiky (1996)

J. Oravec: Mona lízatko (1986)

J. Oravec: Za horizont (2005)

J. Oravec: Hlas Južnej Afriky (1988)

Oravský hrad - pozri *Slovensko*

https://sk.wikipedia.org/wiki/Oravsk%C3%BD_hrad

<http://www.webumenia.sk/web/guest/search/-/results?orderBy=RELEVANCE&page=1&items=28&query=orava&layout=gridLayout&images=true&searchFor=tags>

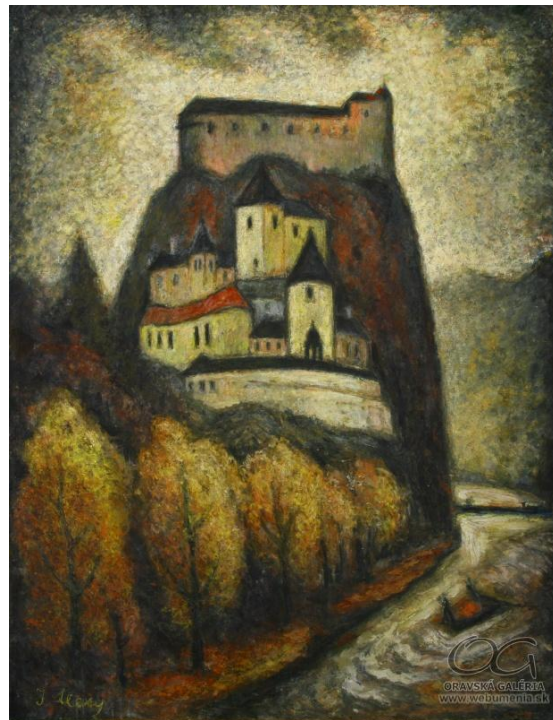
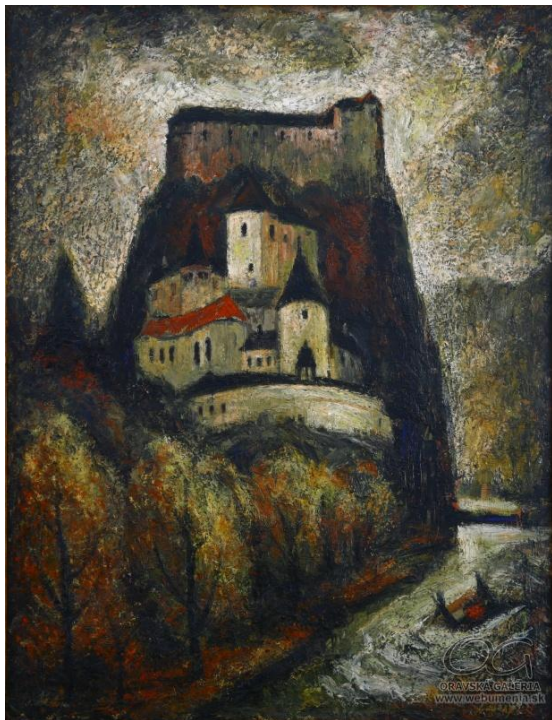
G. A. Troitzsch, F. Laufberger: Oravský Podzámok (lept, 1860-1870)

F. B. Zvěřina: Nádvorie Oravského hradu (tuš, lavírovanie, 1855–1860)

J. Skrbek: Oravský hrad (lept, 1920)

J. Alexy: Oravský zámok (1941)

J. Alexy: Oravský zámok (1940-1950)

Oravský Podzámok - pozri *Slovensko*

https://sk.wikipedia.org/wiki/Oravsk%C3%BD_Podz%C3%A1mok

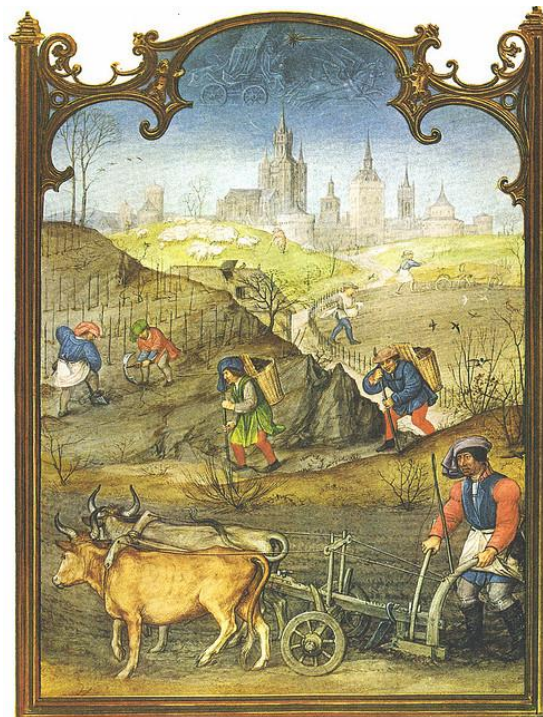
Ornanovo humno - *Aravnovo humno*

orba, orat' - pozri *Tages*; *poľnohospodárstvo*; *pluh*

-v súvislosti s heslom *Erichthonios*: v gréckych mýtoch bol prvým aténskym kráľom, synom *Hefaista* a *Gaie*; bol prvým, kto zapriahol koňa do voza a kto zorol zem

Mnich Pantaleone: Október. Orba (mesačný obraz a zverokruhové znamenie Váhy, dlážková mozaika Katedrály Santa Maria Annunziata v Otranto, Taliansko, 1163 - 1165)

Paul z Limburgu, J. Colombe: Marec (mesačný obraz z Hodiniek vojvodu z Berry, 1412-1416)
Marec. Jarné práce na poli a vo vinohrade (mesačný obraz z Breviarium Grimani, Flámsko, 1510)

B. Rode: Čínsky cisár orie prvú brázdú na počesť poľnohospodárstva (okolo 1770)

J. H. von Dannecker: Oráč (19.st.)

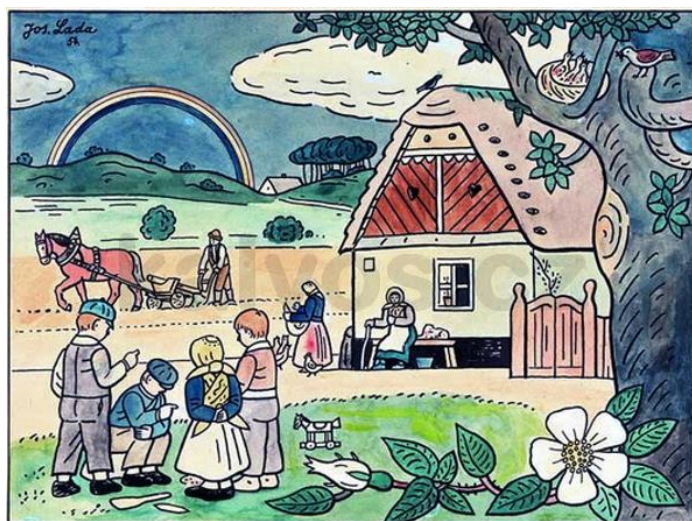
T. Andraškovič: Oráč

M. K. Klodt: Na ornici (1872)

K. Lotz: Orba na jar (19.-20.st.)

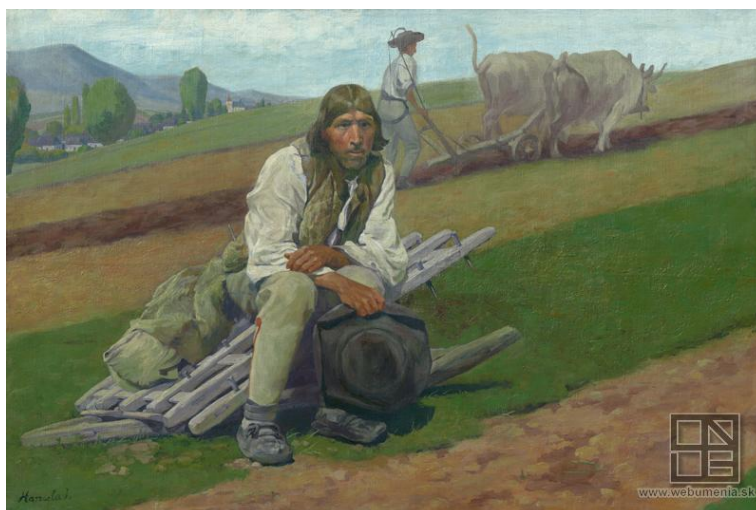
J. Lada

L. Medňanský: Oranie pod Tatrami

J. Alexy: Oráč s rodinou (1929-1934)

J. Hanula: Na rodnej hrude (1898-1918)

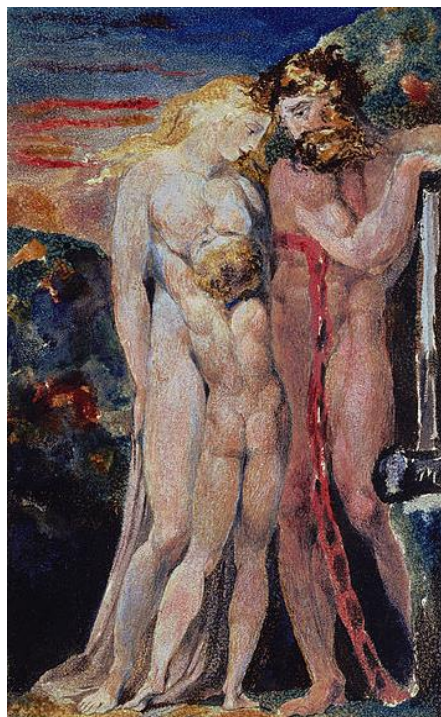
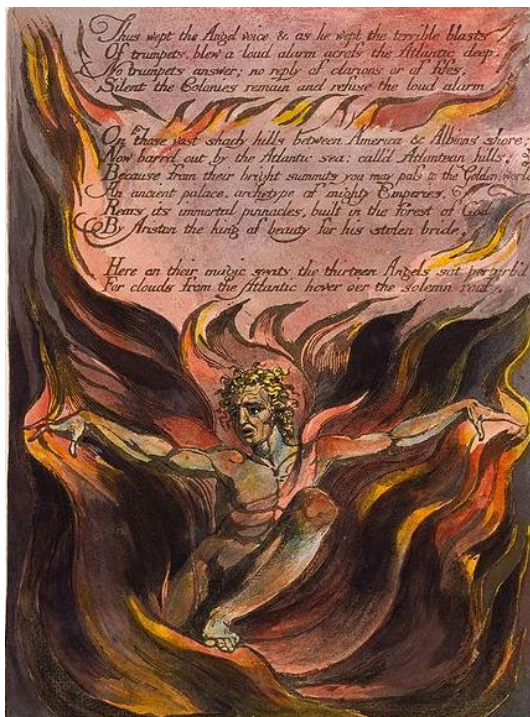

M. A. Bazovský: Orba (1950-1951)

orbuculum - latinský názov pre vešteckú guľu; pozri *krištáľová guľa*

Orc - názov jednej z postáv zložitej osobnej mytológie W. Blakea (pozri *Prorocké knihy*); na rozdiel od stredovekých morských monštier alebo Tolkienovho humanoidného monštra, je Orc kladnou postavou, stelesňujúcou vzburu a stojacou proti *Urizenovi*, stelesneniu rozumu a tradície; v iluminovanej knihe *Proroctvo Amerika* vystupuje Orc ako protivník prvotného človeka *Albiona*, ako „milovník divého povstania a hriešnik proti Božiemu zákonu“; meno Orc je možno prešmyčka slova VR (srdce) alebo orca (veľryba), pretože má niekedy podobu veľryby; Orcus je tiež latinský výraz pre peklo a postava Orca je prezentovaná ako spupná, s charakterom *Lucifera*; Orc slúži autorovi pre analýzu americkej a francúzskej revolúcie; v Blakeovej mytológii je úprvým dieťaťom, ktoré splodil *Los* a *Enitharmon*; štyri Zoas, ďalšie deti *Losa*, sú iba formou hnevu, ľútosti, frustrovanej túžby a logiky, ktoré slúžia na analýzu Orcovej existencie

[http://en.wikipedia.org/wiki/Orc_\(Blake\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Orc_(Blake))

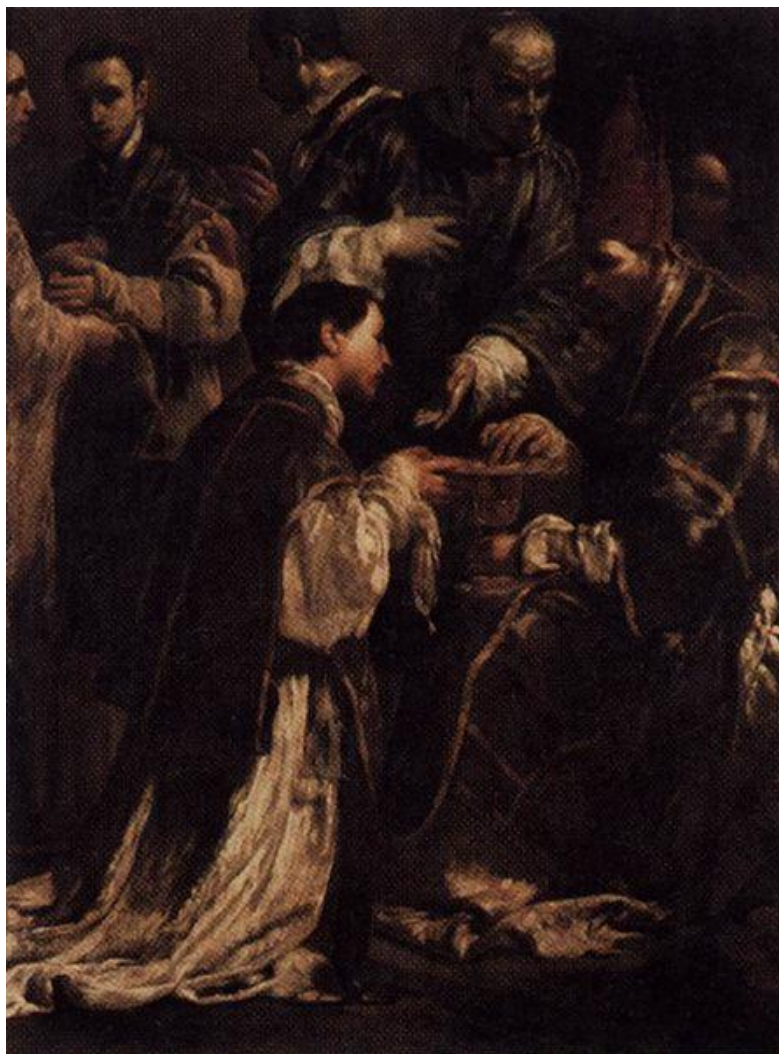
W. Blake: Duch sa vynára z kreatívneho požiaru napadajúceho sily imperializmu (ilustrácia z Proroctva Ameriky, 1795)

W. Blake: Dieťa Orc s Enitharmon a Losom (ilustrácia z Prvej knihy Urizen, 1796)

Orcagna - Cion di Arcangelo

ordálie - z anglosas. ordal – „súd“; pozri *božie súdy*; *trest smrti*

ordinácia, vysvätenie - lat.; v *katolíckej cirkvi* vysviacka za *diakona, kňaza, biskupa*; uvedenie do cirkevného úradu

G. M. Crespi: Ordinácia (1712)

P. A. Novelli: Vysvätenie (perokresba zo série Sedem sviatostí, 1779)

ordinario - bežná kvalita *kararského mramoru*; pozri *statuario*/beľ mocná, *bianco/blanc clair*/beľ jasná

ordine - tal. – „termín“; pozri *maniera*

ordo - lat. – „usporiadanie, rad, poriadok“; tiež *kompozícia*

ordo artificialis - v stredovekej poetike umelé kompozičné spracovanie diela v materiáli už veľa razy spracovanom; pozri *dielo literárne*

Ordo Equitum teutonicorum - pozri *nemeckí rytieri/Nemecký dom pohostinný P.Márie/Mous S.Mariae Teutonicorum*

ordo missae - z lat. ordo - „rad, poriadok“; missa - „omša, bohoslužba“

1.omšový poriadok

2.latinský názov pre *misál*, jednu z najdôležitejších *liturgických kníh*

Ordo Sancti Benedicti - pozri *benediktíni*

ordoské bronzы - bronzové ozdobné predmety (*spony* a *amulety*), náradie a zbrane, nádoby ap. s reliéfnou výzdobou v oblasti severnej Číny (oblasť Ordos sa nachádza na strednom toku Žltej rieky); vytvorené nomádskymi kmeňmi v období 1000-600 pred Kr., prevedené v *zoomorfnom štýle*, charakteristické abstraktnou štylizáciou (*špirály* a *pletence tiel*); tematika medveď, tiger, baran, kôň; ordoské bronzы tvoria sprostredkujúci článok medzi *skýtskym* a *čínskym umením*; pozri *luristánske bronzы*, *bronz*; *iránske umenie*

ordre du coeur/ordr dy kér - franc. – „rád srdca“; Pascalov výraz pre dôvody srdca, ktoré rozum nechápe

Oreády - v *gréckej mytológii*: *nymfy* zosobňujúce prírodné horské sily; pozri *Echo*, *Syrinx*; porovnaj tibetské *gNyann* (www)

Zamarovský: horské *nymfy*, nižšie bohyne podobné *dryádam*; podľa Hesioda patrili medzi najstaršie božstvá: zrodili sa z matky zeme *Gaie* súčasne s horami; boli veselej povahy, väčšinu času trávili tancom, spevom a zábavou so *Satyrmi*, *Silénmi* a *Panmi*; rady sa pripájali k *Apolónovi* a *Artemis*, najmä keď išla poľovať do ich hôr; ich počet nik nezistil a mená mali zvyčajne podľa

hôr, kde žili; antickí umelci ich zobrazovali ako mladé a pekné dievčatá, zvyčajne v tanci a takmer sa neodlišovali od *najád* a *dryád*; rovnako zobrazované v novoveku

Oreb - pohorie Sinajského polostrova, kde sa *Mojžišovi* prvýkrát zjavil boh *Jahve* a vyzval ho, aby odviedol jeho ľud z *egyptského zajatia* do zeme zasľúbenej; pozri *biblia*

***orech (kalicha)** - rozšírená časť nohy kalicha v podobe orecha; na stredovekom kalichu zvaná *modus*

Brat Bertinus: Kalich (striebro, pozlátené striebro, oblasť Meuse, Belgicko, 1222)

Kalich (striebro, pozlátené striebro a smalt, Byzancia, 1500)

***orech lieskový - lieskové orechy**

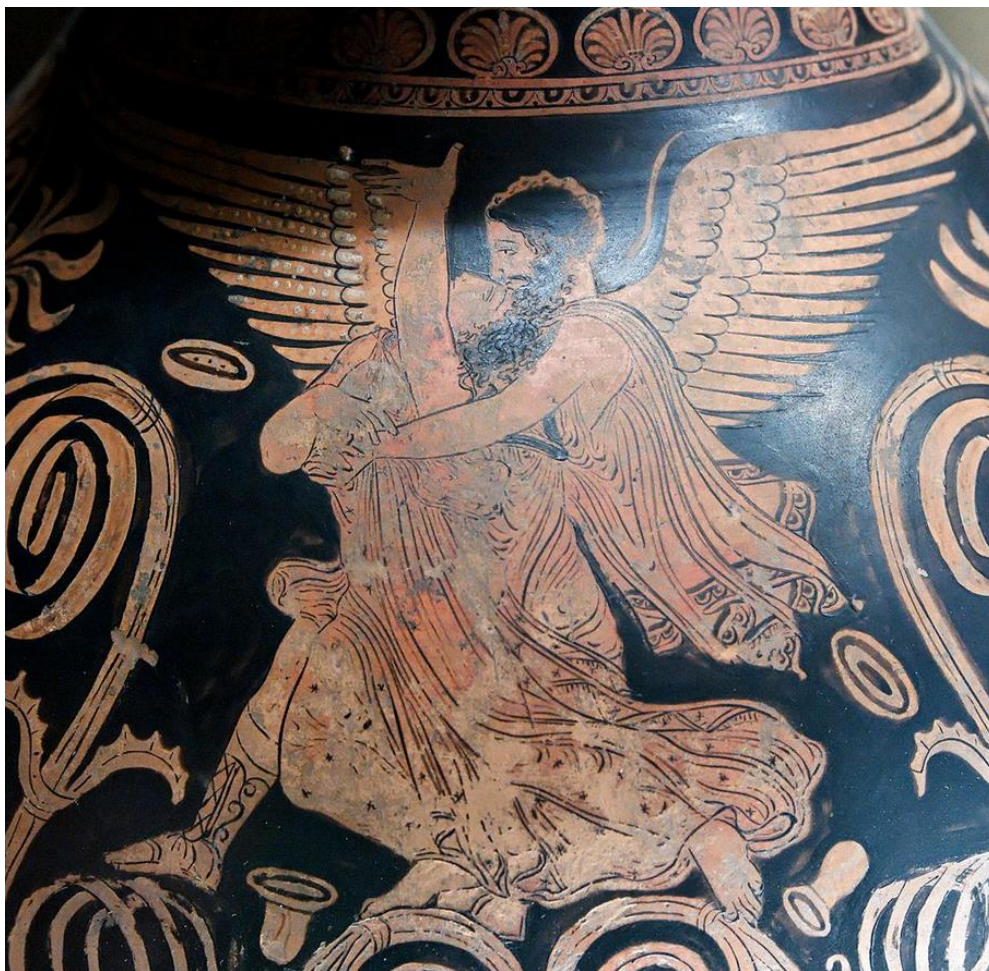
***orech modlitebný - modlitebné orechy**

***orech vlašský - vlašský orech**

Oreithyia - gréc. Ὠρείθυια/Ōreithuia; lat. Oreithyia; v *gréckej mytológii* dcéra kráľa Erechthea z Atén a jeho manželky Praxithey; *Boreas*, severný vietor, swa do nej zaľúbil; najprv sa pokúsil sa ju prehovoriť, ale potom, čo to nedokázal, rozhodol sa vziať si ju násilím, pretože násilie cítil ako prirodzenejšie k sebe; zatiaľ čo ona hrala podľa rieky Ilissos, bola odvedená do Sarpedonskej skaly v blízkosti rieky Erginos v Trácii; tam ju Boreás zahalený do oblaku uniesol; Ōreithyia dala Boreásovi dve dcéry Chion a Cleopatra a dvoch synov, okrídleného Calaisa a Zetesa, známych ako Boreades; títo synovia sa pridali k *Argonautom* v pátraní po *zlatom rúne*; Ōreithyia sa neskôr stala bohyňou chladných horských vetrov; hovorí sa, že pred zničením veľkého počtu barbarských lodí, kvôli počasiu počas perzské vojny, obyvatelia *Atén* ponúkali obeť obeť Boreasovi a Ōreithyia

<https://en.wikipedia.org/wiki/Orithyia>

<https://www.google.sk/search?q=Orithyia&espv=2&biw=1844&bih=995&site=webhp&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CDcQsARqFQoTCJyqgM3K5ccCFYe0FAodRAUDmw&dp r=1>

Únos Óreithyie (červeno figurová oinoche, Apúlia, 360 pr.Kr.)

F. Solimeno: Únos Óreithyie (1730)

A. Pajou: Boreás unáša Oreithyiu (z cyklu štyri elementy: Vzduch)

orelán - iný názov pre prírodné farbivo *bixín*; historický termín pre orelán je *achiotte*

Orestes - starogr. Ὀρέστης/Orestes; lat. Orestes

-v gréckej mytológii syn mykénskeho kráľa *Agamemnóna* a *Klytaimnестry*; malého Oresta ukryla jeho sestra *Elektra* pred Agamemnónovými vrahmi (*Klytaimnestrou* a jej milencom *Aigisthom*); keď dospel, na príkaz *Apolóna* zabil otcových vrahov; v inej verzii zabil tiež *Neptoléma*, vraha kráľa *Priama*, za čo bol štvaný *Erinyami*; aby nezošalel, poradil mu *Apolón* hľadať pomoc v vo veštiarni v *Delfách*; *Pýthia* mu poradila odísť do *Tauridy* a očistiť sa od viny pred posvätnou sochou *Artemis* (porovnaj *palladium*), ktorá ako ochrankyňa žien, bola najviac urazená Orestovým činom; jeho úlohou bolo aj priniesť *Artemidinú* sochu a sestru *Ifigéniu*, ktorá bola *Artemidinou* kňažkou potom, čo ju bohyňa uniesla, keď ju otec chcel v záujme šťastného konca *trójskej vojny* obetovať bohyni vojny *Artemis*; pomáhal mu pritom priateľ *Pylades*; po šťastnom návrate do *Mykén* Orestes zistil, že počas jeho neprítomnosti sa zmocnil vlády *Aigisthov* syn *Aletes*, ktorý chcel tiež pomstiť otcovu smrť a nechcel uvoľniť trón; Orestes Aleta predišiel a zabil ho; výjavy z mýtu o Orestovi zachované asi na 60 *vázových malbách*, najstaršia zo 7.st.pr.Kr. v Štátnych múzeach v Berlíne; niekoľko scén podľa starších helénskych originálov na *nástenných malbách* v *Herculaneu*; sochárske diela: novoatické súsošie Orestes a Elektra (koniec 1.st. pr.Kr.; Národné múzeum v Ríme); rímske súsošie Orestes a Pylades (5.st.pr.Kr. *Louvre*); reliéfová výzdoba rímskych *sarkofágov*: Orestes zabíja Aigistha (*Glyptotéka* v Kodani, vo Vatikáne, *Emitáž*); novovek: H.W.Bissen: Orestes prenasledovaný Erínymi (1850-51); pozri *Pylades*; *Ifigénia*

<http://it.wikipedia.org/wiki/Orestea>

Orestes maliar: Stretnutie Elektry, Oresta a Pyladesa pri hrobe Agamemnona (neck amfora, 335-320pr.Kr.)
Stretnutie Elektry a Oresta pri hrobe Agamemnona (neck amfora, Paestum, Taliansko, 335-320pr.Kr.)

Elektra, Orestes a Hermes pri hrobe Agamemnona (červeno figurálna peliké, 380-370 pr.Kr.)

Orestes, Elektra a Pylades pri hrobe Agamemnona (červeno figurova hydria, 330pr.Kr.)

Orestes v Delfách obklopený Aténou, Pyladom, kňazkami a možno aj Pýtiou na stojanom (paestánsky červeno figúrový kratér, 330 pr.Kr.)

Vražda Aigista Orestom a Pyladom (červenofigurová oinoche, 430-400 pr.Kr.)

P. Lastman: Orestes a Pylades diskutujú pred oltárom (1614)

B. West: Pylades a Orestes privedení za obeť pred Ifigéniu (1766)

W.-A. Bouguereau: Oresteove výčitky (1862)

W.-A. Bouguereau: Pylades a Orestes (19.st.)

G. Moreau: Orestes a Erinye (1891)

Autor neuvedený: Orestes hnaný Erínyami

Oresteia -

<http://it.wikipedia.org/wiki/Orestea>

<http://it.wikipedia.org/wiki/Eschilo>